

Indflydelse netop ved denne Sag; thi, hvis han virkelig anseer det for at være et saa stort Onde, som han fremhævede, saa vil jeg dog henstille, om det ikke er sandsynligt, at dette Onde snarere vilde fremmes end modvirkes ved, at Gagerne for Ministrene sættes lavere. Foruden de andre Betænkkeligheder ved disse Stillinger kan det ikke nægtes, at det er et Moment, som i mange Tilfælde maa komme i Betragtning, at selve de pecuniaire Betingelser ikke indeholde nogenfømhelst Regel. Jeg skal forøvrigt for Diebliffet ikke nærmere gaae ind paa at imødegaae hans Betragtning af Sagen, som i Virkeligheden ikke her kan være af nogen afgjørende Betydning, men jeg maa dog berigtige enkelte factiske Bidsfarelser af den ærede Rigsdagsmand. Det forholder sig ikke saaledes, som han siger, at noget Embede staaer og venter paa mig, eller at jeg har noget Krav paa noget Embede. Det er ikke Tilfældet. Jeg har aldeles intet Krav paa nogetfømhelst Embede i det Dieblif, jeg træder tilbage, og forsaavidt Generaltolddirecteurposten ikke er besat, saa vil det i alt Fald ikke kunne bebreides mig; thi den første Gang, jeg opførte en Gage for denne Post i Finansforlaget, da yttrede man sig ikke i Realiteten, om den var for høj, eller hvorledes man vilde have den indrettet, men man frøg den aldeles; og at udnævne Nogen til en strøgen Gage, det vilde falde vanffeligt (Latter.) Hvad nu det Andet angaaer, at man siger, at det kunde være ønskeligt, at Ministrenes Afgangsvilkaar bleve bestemte, saa er det ogsaa saa uheldigt, at den ærede Rigsdagsmands Hufommielse i denne Henseende ikke ganske staaer ham bi; thi saa maatte han vide, at der fra Ministeriet selv blev taget Initiativet i denne Henseende ved den almindelige Pensjonslov. Der var i denne optaget en egen § om Ministrenes Afgangsvilkaar; det kommer ikke her i Betragtning, om de Forslag, der fra Regjeringens Side vare gjorte, vare heldige eller ikke heldige, thi de bleve strøgne og den hele Forhandling derom blev skudt tilside, hvilket Ministeriet dog ikke kunde gjøre for (Hør!), uden at der fra Udvalgets Side blev foreslaaet noget Andet sat istedet. Altsaa kan det ikke siges, at der mangler paa Initiativ fra Ministeriets Side i denne

Henseende. At der forøvrigt under saa bevægede Forhold, som vi i de senere Aar have havt, og i et Land som vort, hvor der forholdsviis er saa Faa, der ere istand til at tjene deres Fædreland, blot for Gren ved at tjene det, er flere Ministere, hvortil jeg har tilladt mig at oplyse, at jeg ikke hører, der have været nødsagede til at forbeholde sig den Embedsstilling, hvorfra Kongen kaldte dem til Ministre, for at de ikke skulde være priisgivne for en fuldkommen tilfældig Behandling, naar de igjen udtræde af H. S. Majestæts Tjeneste som Ministre, det troer jeg maa i sig selv findes saa billigt, at det virkelig har været mig aldeles uventet, at see dette fremdraget ved denne Sags Behandling (Ja!).

Monrad: Udvalgets Mening med det Ændringsforslag, at Benærmelsen „Geheimstatsraadet“ skulde forandres til „Statsraadet“, grunder sig simpelthen derpaa, at man ikke ønskede gennem Finansloven at give en Anerkjendelse af „Geheimstatsraadet“, idet denne Anerkjendelse skjønedes meest passende at kunne finde Sted gennem en sædvanlig Lov, naar først den hele i den kongelige Bekjendtgjørelse af 28de Januar 1852 bebudede Organisationsplan bliver forelagt. Man vil ikke saaledes enkelt og stykkeviis gennem Finansloven anerkjende denne Bekjendtgjørelse eller afgjøre nogle af de Spørgsmaal, som Geheimstatsraadets Dannelse kunde give Anledning til. Jeg veed ikke, hvorvidt at alle de Medlemmer, for hvem der er opført Gage under Titlen Geheimstatsraadet, deeltage i Behandlingen ogsaa af Sager, der vedrøre Kongeriget. Under den Forudsætning, at dette var Tilfældet, har man fundet, at det ikke vilde være rigtigt, at de herfor ikke fik nogen Gage, men man har da troet, at deres Gage burde gaae ind med i de Beløb, der ere opførte under Statsraadet. Det undrer mig, at den ærede Finansminister — saaledes forekommer det mig — taler, som om det Beløb, det er foreslaaet at give til Ministrene, er blevet ned sat af Udvalget. Dette er ikke Tilfældet. Man er gaaet ind paa at give Ministrene de samme Summer, som af selve Regjeringen er blevet foreslaaet, og det er kun med Hensyn til Pensjonsberettigelsen, at der er bleven gjort en Forskiel, og da det ikke vil